

DIARI DE SESSIONS DEL **PLE**

DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

D. L. P. M. 770 - 1987

II Legislatura Any 1987

Número 4

Presidència del Molt Il·lustre Sr. Jeroni Albertí i Picornell

Sessió celebrada el dia 1 d'octubre del 1987,
a les 17 hores.

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

- 1.—Jurament o promesa d'acatament Ple a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears del Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- 2.—Jurament o promesa del nou Diputat Sr. Pere Lluís Serra Vich.
- 3.—Debat de Presa en Consideració de la Proposició de Llei R.G.E. núm. 778/87, presentada pels Grups Parlamentaris AP-PL, Socialista i U.M., relativa als Consells Insulars.

1.—

EL SR. PRESIDENT:

Senyores i senyors Diputats, bones tardes. Comença la sessió.

Entram a tractar el primer punt de l'Ordre del Dia. D'acord amb l'establert a l'article vuitè de la Llei de Règim Jurídic de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, després d'haver estat nomenat per Sa Majestat el Rei, correspon que el Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma juri o prometi davant aquest Parlament l'acatament ple a la Constitució i a l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears. Per tant, es prega al Molt Honorable Sr. President de la Comunitat Autònoma que vulgui passar per tal de prestar jurament o promesa.

EL SR. CANELLAS I FONTS:

Jur per la meua consciència i pel meu honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de President de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei, i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

2.—

EL SR. PRESIDENT:

El segon punt de l'Ordre del Dia correspon a la jura o promesa del Diputat Sr. Pere Lluís Serra i Vich. Sr. Diputat, vol passar, per favor?

Illustre Senyor, jurau o prometeu per la vostra consciència i pel vostre honor de complir fidelment les obligacions del càrrec de Diputat del Parlament de les Illes Balears, amb lleialtat al Rei, i de guardar i fer guardar la Constitució com a norma fonamental de l'Estat, així com l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears?

EL SR. SERRA I VICH:

Promet.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

3.—

Tot seguit, passarem a tractar el tercer i darrer punt de l'Ordre del Dia que fa referència a la presa en consideració de la Proposició de Llei, registrada amb el número 778/87, presentada pels Grups Parlamentaris AP-PL, Socialista i Unió Mallorquina, relativa als Consells Insulars. D'acord amb l'establert a la Junta de Portaveus, faran ús de la paraula cadascun dels Grups Parlamentaris presentats. Té la paraula, idò, pel Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina, el seu portaveu, Sr. Miquel Pascual.

EL SR. PASCUAL I AMOROS:

... (deficiències de so)... Unió Mallorquina té com a nord la consecució de la més ampla, de la més plena Autonomia per a la nostra Comunitat Autònoma i per això, en el seu moment, reivindicarem tot allò que creguem necessari per al nostre autogovern, i també per a això, en el seu moment, reivindicarem un finançament més just per a la nostra Comunitat Autònoma. Però no s'acaba aquí el concepte nostre d'Autonomia, nosaltres ens deim Unió Mallorquina, i per a nosaltres Mallorca és el primer punt de mira de l'acció política, per a nosaltres el destí de Mallorca ha d'estar en mans del poble mallorquí, i tot això

és irrealitzable si l'illa de Mallorca no disposa d'un autèntic autogovern. Tot això no seria realitzable si no més s'eliminàs el centralisme madrileny i es donàs, en canvi, carta de natura, al centralisme balear. Ara bé, no només, no solament pensam en Mallorca, si Mallorca necessita Autonomia, encara més Autonomia necessiten Menorca i les Pitiüses, que han sofert un secular, doble centralisme, derivat de les formes autocràtiques de Govern que durant tants d'anys s'han donat a l'Estat Espanyol.

Des del Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina volem aprofitar aquesta avinentesa per manifestar la nostra germanor i la nostra solidaritat amb tots aquells menorquins que tenen Menorca com el seu primer punt de mira, elecció política, i amb tots aquells eivissencs i formenterers, que volen que el destí de les Pitiüses sigui en mans dels pobles d'Eivissa i de Formentera. Mallorca ha de ser empresa comuna dels mallorquins, Menorca ha de ser empresa comuna dels menorquins, Eivissa, dels eivissencs i Formentera, dels formenterers, i de la voluntat integradora dels quatre pobles, ha de sortir Balears com a empresa comuna de tots els balears.

Però com es poden assolir les mínimes cotes d'Autonomia illenca si no és a través d'una concepció dels Consells Insulars, com a vertaders òrgans de govern i representació, molt més enllà del que són les Corporacions Locals? Se'ns dirà que a un sistema democràtic, l'Executiu ha de respondre davant el Legislatiu, i que a Balears qui respon davant aquest Parlament és el Govern Balear. Tot això és ben cert, i el límit a l'Autonomia política dels Consells Insulars, sense cap dubte. Però no és menys cert que la Proposició de Llei de la qual avui debatem la presa en consideració, proposa a l'article 24.2 que els Consells Insulars, anualment, han de redactar una Memòria sobre la gestió de les competències que els hagin estat atribuïdes per Llei d'aquest Parlament, Memòria que serà debatuda a aquesta Cambra. I tampoc no és menys cert que els Consells Insulars gaudeixen, segons l'Estatut d'Autonomia d'iniciativa legislativa, com tampoc no és menys cert que per determinades lleis, com són les que afecten els propis Consells Insulars, com són les que afecten els Presuposts o les de modificació de l'Estatut, la formació de majories a aquesta Cambra ha de ser tal que permeti majories separades de parlamentaris almanco de dues illes. Per tant, la relació Parlament Balear-Consells Insulars serà fluïda, és fluïda, màxim si tenim també en compte que tots nosaltres, endemés de Diputats, som Consellers.

La via per arribar a la Llei dels Consells Insulars, que encetam avui aquí al Parlament, és la de Proposició de Llei, no de Projecte de Llei. Jo voldria ressaltar aquest fet. Si la Constitució Espanyola i l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears, que la desenvolupa, han estat elaborades per consens, també és fonamental arribar a grans cotes de consens a la futura Llei de Consells Insulars, atès el seu caràcter de llei de desenvolupament institucional. Arribar avui a aquest acte parlamentari no ha estat fàcil, fa molt de temps que es va començar a fer feina, i fruit de l'esforç és la presentació de la Proposició de Llei per tres Grups, que representen ampla majoria a la Cambra. Aquesta fórmula és afavoridora del consens, i s'ha d'agrair al Govern Balear la seva voluntat de tramitació en la forma de Proposició de Llei i que hagi renunciat a la forma de Projecte de Llei.

Nosaltres respectam profundament, per altra banda, i en certa manera comprenem, un grup que no va participar per voluntat pròpia la Ponència redactora no hagi signat la Proposició. Com també respectam la decisió d'un altre grup que no era la passada Legislatura en aquest Parlament de tampoc no fer-ho. I els deim que estam oberts a les seves esmenes, sempre i quan signifiquin una més gran Autonomia i tècnica-ment siguin possibles. Però també els demanam un esforç de comprendre que la demanda de la Llei és ampla, de comprendre que la Comissió Tècnica Interinsular ha de començar a fer feina perquè els Consells Insulars tinguin competències ben aviat i de comprendre que és necessari dur ben aviat a aquest Parlament propostes concretes de transferències de competències als Consells, i tot això passa per una tramitació sense presses, però també sense pauses de la Proposició de Llei.

Entenguin idò que no hi havia motius, al nostre parer, per retardar aquesta tramitació d'aquesta Proposició de Llei, per a nosaltres, la Proposició presentada és evidentment millorable, tant des del punt de vista polític, com des del punt de vista tècnic, però bona per al debat que avui comença. I creim que és bona, perquè així com la Constitució i l'Estatut tenen un cert grau d'ambigüitat, que permet diverses lectures, també consideram positiu per a l'estabilitat de la futura Llei de Consells Insulars que aquesta també permeti diverses lectures, unes més autonomistes, com serà la d'Unió Mallorquina, i unes altres, tal vegada, no tan autonomistes.

Un altre aspecte a remarcar és que es tracta més d'una llei formal que d'una llei material. Es tracta d'una llei que conté moltes normes de procediment, en què en compta més que no normes substantives, encara que no n'hi faltin. Això també consideram que és bo ja que seran les lleis específiques de transferències les que entraran en les matèries, amb un augment en la celebritat del procés transferidor, ja que el que sigui conflictiu, no tindrà per què fer esperar, no tindrà per què esperar allò que sí requereixi d'un més profund debat. Sabem que una de les preocupacions més grosses pel que respecta als Consells Insulars constitueix el seu finançament. La Proposició de Llei contempla un finançament provisional i un altre de definitiu, però aquest definitiu, jo vull recordar, que ha de ser per llei d'aquesta Cambra a tramitar d'aquí cinc anys. Per consegüent, el risc d'aquesta Proposició de Llei que avui hem de prendre en consideració, sobre el finançament dels Consells Insulars, no és gran. El Grup Parlamentari d'Unió Mallorquina està, per altra banda, també, profundament preocupat, profundament preocupat pel finançament dels Consells Insulars en la seva vessant d'òrgans d'Administració Local, nosaltres lluitarem i farem costat a totes les iniciatives reivindicadores d'una millor dotació pressupostària amb fons provinents de l'Administració Central, i també sabem que hi haurà conflictes a l'hora de valorar les dotacions de mitjans humans, materials i financers que han d'acompanyar les transferències, però això no vol dir que aquesta Proposició de Llei sigui un fre al correcte finançament dels Consells.

Abans he parlat de centralisme secular de les illes menors, però també vull dir que Mallorca ha sofert un centralisme, perquè el centralisme no venia dels pobles, sinó que venia del sistema de govern. A posta, nosaltres defensam l'horitzontalitat, el principi d'horitzontalitat en les transferències de competències, perquè creim que

el poble de Mallorca té tant de dret a l'Autonomia com en puguin tenir els pobles de Menorca i d'Eivissa. Ara bé, nosaltres sabem que des de Menorca, des d'Eivissa o des de Formentera, el Govern Balear és més lluny, i que això s'ha de corregir, que els ciutadans d'aquestes illes han de tenir uns camins per a un accés més ràpid a les seves demandes administratives. Per això, nosaltres creim que el camí adequat per aconseguir-ho és que les illes de Menorca, Eivissa i Formentera tinguin, els Consells Insulars, tinguin la gestió ordinària en determinades matèries de competències de la Comunitat Autònoma.

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. La nostra actuació durant els debats serà donar suport a tot això que vagi en direcció a augmentar el consens, sempre i quan no sigui en minva de l'Autonomia de Mallorca, de l'Autonomia de Menorca, d'Eivissa i de Formentera. I feim vots perquè prest tinguem la Llei de Consells Insulars. Aquesta Llei sabem que per si sola no basta perquè els Consells Insulars assumeixin les competències que els pertoca, però aprovar-la és el camí més ràpid perquè en un futur immediat altres lleis d'aquest Parlament sí les transpassin.

Per això, votarem sí a la presa en consideració de la Proposició de Llei.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. Avui, com a parlamentari, estic especialment content, per la part que em correspon, de poder venir aquí a retre compte del compliment d'un acord del Ple d'aquest Parlament. Si em permeten recordar, voldria dir que va ser al novembre del 84 quan una Moció aprovada per unanimitat, a la Cambra, pels Diputats que en aquell moment composaven el Parlament de les Illes Balears, una Moció proposada pel Grup Parlamentari Socialista, instava el Govern de les Illes Balears a presentar un Projecte de Llei de Consells Insulars. I establia que si en en el següent període de sessions, principi de novembre del 85, aquest projecte governamental no s'havia presentat al Parlament, es constituïria una Ponència conjunta de tots els Grups Parlamentaris que elaboraria una Proposició de Llei de Consells Insulars. I així va ser i així es va constituir l'abril del 85, una Ponència de tots els Grups Parlamentaris. Dos anys més tard, el març del 87, i amb la firma de tots els ponents que havien viscut la totalitat del procés, i cal recordar als senyors Huguet, Godino, Albertí, Damià Pons, Alfonso i jo mateix, tots presents avui en aquest Parlament, vam presentar aquest text articulat al Parlament. Vull dir que, efectivament, tots els ponents que havíem viscut tot el procés d'elaboració d'aquesta Llei, si bé no tots els Grups Parlamentaris que representaven aquests ponents, perquè és sabut que el Sr. Damià Pons va representar al final de la Legislatura un altre grup, el Grup Mixt, que no el Grup Parlamentari del PSM-Esquerra Nacionalista.

La Proposició de Llei ja, el març del 87, ja no va poder ser tramitada, ja no hi va haver temps, perquè ja hi havia una convocatòria electoral i una dissolució, per tant, del Parlament que impossibilitava la tramitació normal d'aquesta Proposició. Per tant, els socialis-

tes, en primer lloc, cal congratular-nos de poder presentar aquí, avui, participar en la presentació d'un projecte que, a pesar d'haver sofert enmig una convocatòria electoral, avui ve avalat per 50 Diputats dels 59 que componen aquest Parlament. Aquesta gran majoria, aquest gran suport és el resultat d'un gran esforç, d'un gran esforç d'aproximació de posicions, d'un gran esforç fet pels tres grups que avui l'avalen. També és motiu de legítima satisfacció política per als socialistes, no tan sols pel Grup Parlamentari, sinó també per la Federació Socialista Balear en el seu conjunt, que hagi estat un text, el que avui presentem aquí, que ni força ni violenta les posicions que d'una manera estable i constant els socialistes hem mantingut en relació amb aquest tema dels Consells Insulars.

Posicions mantingudes al llarg del període d'elaboració de l'Estatut, al llarg de la I Legislatura i que no sempre han estat ben compreses ni suficientment respectades. Avui podem dir que els socialistes són la formació política que menys alts-i-baixos, menys variacions han mostrat en la defensa d'una posició en matèria de Consells Insulars, d'una posició d'equilibri, d'una posició de prudència, d'una posició que mai no s'ha basat en una desqualificació de l'Estatut d'Autonomia, d'una posició que mai no s'ha basat en cap crítica negativa de la Constitució Espanyola. Tots dos, Constitució Espanyola i Estatut, han estat per a nosaltres documents de partida als quals no tan sols hem donat en tot moment el més actiu suport, sinó que a partir d'ells, volem construir el futur institucional i polític de les Illes Balears. Estam radicalment allunyats de posicions promotores de sentiments d'irredemptisme insular, però també estam, a la vegada, radicalment a favor d'un equilibri institucional, d'una descentralització política que només tenguí per límit i mesura el millor servei als ciutadans de totes les Illes.

Per arribar a aquest punt, hem estat dos anys, un temps llarg, hem recaptat informes a l'Administració Central, informes valuosos, informes que ens han ajudat molt i que no necessàriament han estat els que han marcat les solucions als problemes que teníem pendents. Per tant, un temps llarg, però vull dir que des del nostre punt de vista, en absolut ha estat un temps perdut, perquè sense aquest temps el procés de reflexió, de sedimentació, de maduració, de desdramatització del problema dels Consells Insulars, fins i tot diria que de refredament de posicions excessivament febroses en els seus plantejaments inicials és el que ha permès als Grups Parlamentaris, als partits i als Diputats, poder, realment, arribar a aquest acord sense el qual avui no podríem tenir l'aval tan ampli que aquesta Llei avui presenta al Parlament.

I aquesta Llei, què pretén? Quines són les seves línies bàsiques? Sense dubte, resoldre aspectes confusos i ambivalents de l'Estatut d'Autonomia, desenvolupar aspectes que li falten o que només hi són lleugerament insinuats. És sabut que l'Estatut d'Autonomia, en el gran insularisme del seu article 39, aquí on fa un amplí llistat de matèries a les quals els Consells Insulars poden participar en la funció executiva i la gestió, hi oposa il·limitades possibilitats de control i coordinació al seu article 40. És sabut també que l'Estatut d'Autonomia parla indistintament de competències transferides o delegades, sense precisar el seu contingut, que a l'Estatut d'Autonomia no hi ha consideracions econòmiques sobre l'exercici pels Consells Insulars de les competències que els venguin del Go-

vern de la Comunitat. Per això, és una llei necessària, és una llei que vol resoldre, que resol, creim nosaltres, aquest i altres problemes. En primer lloc, fa la distinció entre les diverses competències, estableix què són competències atribuïdes com a pròpies als Consells Insulars i què són competències delegades, competències pròpies que poden satisfer, omplir les màximes aspiracions de descentralització, el seu exercici només està limitat per les lleis, la coordinació que pugui exercir el Govern haurà de ser detalladament fixada a les lleis que aprovi aquest Parlament per a cada competència concreta, els Consells seran plenament responsables de les seves decisions, acabaran el procés administratiu, seran els que hauran d'assolir els efectes de qualsevol contenciós, no hi haurà cap tutela superior. Competències delegades també per llei del Parlament que hauran d'assumir elements genèrics de control per part del Govern, directrius, programes, requeriments als presidents, comissionats que inspeccionin, la responsabilitat darrera i última no seran els Consells Insulars en el cas de les competències delegades, sinó que el Govern de la Comunitat Autònoma tindrà el final de la jurisdicció administrativa, serà el que resoldrà els recursos d'alçada i serà, a la vegada, responsable, davant els tribunals dels contenciosos que es puguin plantejar. Una diferenciació imprescindible d'arribar a les seves darreres conclusions per poder manejar amb seguretat l'Estatut quan parla de competències transferides o de competències delegades.

Aquesta Llei defineix amb precisió, també, i no hi ha dubte que era imprescindible, basta que recordem les confusions que hi va haver al final de l'anterior Legislatura en relació a unes sessions de gestió ordinària en el Consell Insular d'Eivissa i Formentera, defineix amb precisió què és la gestió ordinària. La gestió ordinària és un acord bilateral entre el Govern i un Consell Insular per utilitzar els mitjans personals i materials d'un Consell sense facultat resolutiva, aquesta és clarament a partir d'ara, si aquesta Llei s'aprova, la funció ordinària, no hi cabran tergiversacions. A la vegada, aquesta Llei estableix un principi bàsic, per a nosaltres, del model autòmic. El Govern de la Comunitat Autònoma, l'Administració Autònoma exercirà les seves competències sobre la totalitat del territori de les Illes Balears. Les competències que tenguí, les que no hagin estat atribuïdes ni delegades, però les que tenguí, les exercirà sobre la totalitat del territori de les Illes Balears. Per tant, els Consells Insulars excediran per llei d'aquest Parlament, a la vegada i conjuntament, les competències que se'ls atribueixin. Això és el que d'una manera simplista hem denominat, no a la Llei, sinó a la seva explicació, un principi d'horitzontalitat.

Per tant, el Govern no administrerà parts de territoris amb diferents competències, no serà una administració residual d'allò que no s'hagi volgut parcialment per un dels Consells Insulars, crec que aquest, precisament, és un dels elements fonamentals d'aquesta Llei, que és un importantíssim element de racionalitat i de moderació de tot el procés de transferència i delegació que a partir d'ara hem d'iniciar.

També es fixen en aquesta Llei criteris iguals per a totes les lleis i per a totes les illes pel càlcul dels recursos econòmics inherents a cada competència. Com ja s'ha dit pel Portaveu d'Unió Mallorquina, hi ha un sistema provisional que pot entrar en vigor immediatament per aplicar ja i un sistema definitiu que es

deixa pendent d'una experiència de cinc anys, i que ja no estarà relacionat amb el cost efectiu dels serveis que s'han transferit ni de les competències transferides, sinó que serà ja una avaluació conjunta de tot el paquet de matèries que els Consells Insulars administren. La Llei, per altra part, crea, i crec que és molt important també destacar-ho, mecanismes per reduir els desequilibris i les desigualtats entre les Illes.

En primer lloc, perquè l'absència actual de serveis a algunes de les Illes, normalment, a Menorca i a Eivissa o Formentera, d'un servei, no ha d'impedir l'atribució o delegació d'una competència. És una situació totalment distinta la de l'Estat en relació amb la de les Comunitats Autònomes. A totes les províncies existien delegacions i serveis de l'Administració Central de cadascun dels Ministeris, no podem aplicar, per tant, un model exactament igual al que és la descentralització política de la Comunitat Autònoma, perquè no a les tres illes, no a les quatre illes, sense cap dubte, s'hi troben tots i cadascun dels serveis que l'Administració Central va deixar a les Illes Balears. Per tant, és necessari implantar un sistema que reconegui aquesta situació, i per això hi ha, al Projecte de Llei un càlcul d'un cost efectiu ampliat, ampliat a aquelles illes que no disposen del servei en el moment de partida.

Per altra part, s'estableix la prioritat, l'obligatorietat per al Govern d'invertir en les primeres instal·lacions d'aquells serveis i d'aquells equipaments i infraestructures que siguin corresponents a matèries i competències que s'hagin delegat als Consells Insulars. Per tant, no tan sols les illes que no disposen d'un servei tindran un cost efectiu calculat per poder-lo explotar, sinó que, endemés, hi haurà l'obligatorietat per part del Govern que, prioritàriament, d'una manera urgent, doti de les infraestructures i dels equipaments de primera instal·lació per poder-la fer real al servei dels seus ciutadans.

S'estableix també l'obligació del Govern de garantir nivells mínims de serveis públics a tots els territoris i, per tant, a tots els ciutadans de les Illes Balears. I, per últim, es preveu, encara que sigui una declaració intencional, encara que es deixi pendent d'una futura llei del Parlament, però que expressarà en el seu moment la voluntat d'aquest Parlament la creació d'un fons de cooperació interinsular que canalitzi una part substancial de les inversions públiques de la Comunitat Autònoma per tal de reduir els desequilibris socio-econòmics entre les Illes.

I, per últim, aquesta Llei confirma el paper protagonista del Parlament en tot el procés de descentralització. Només per llei d'aquest Parlament podran ser atribuïdes competències, tant pròpies com delegades, el Parlament tindrà un debat anual que servirà per reflexionar i prendre resolucions sobre el paper que el Govern exerceixi en matèria de coordinació i control dels Consells Insulars, i sobre l'eficàcia de la gestió de les matèries transferides.

Per tant, jo crec que no hi ha cap dubte que és una llei necessària, però es podrà dir, és una llei suficient? És la darrera llei? Evidentment, no. Evidentment, no. Per voluntat de l'Estatut d'Autonomia, cada delegació, cada competència ha de passar per la Comissió Tècnica Interinsular i pel Parlament en forma de llei, açò no ho podem obviar. Si se'm permet el símil, diria que l'Estatut d'Autonomia en el seu article 39

ha creat la carretera que marca el camí de l'atribució de competències als Consells Insulars, al seu article 39, amb algunes limitacions abstractes i genèriques en el seu article 40, que aquesta llei de Consells Insulars que avui defensam aquí, la seva presa en consideració, és el codi de circulació i la senyalització per poder utilitzar sense perill aquesta carretera, per arribar a un destí. Quin és aquest destí? Uns Consells Insulars, agents descentralitzats del poder polític, executiu i decisor, però faran falta uns vehicles, i aquests vehicles seran les lleis d'atribució de competències, que aniran a quina velocitat?, a la que marqui el Parlament, el Govern i els Consells Insulars, que seran els que, d'acord amb els mecanismes que s'estableixen i d'acord amb l'Estatut, aniran protagonitzant el procés.

Per tant, no és una llei ni insularista ni centralitzadora, de la mateixa manera que el codi de circulació no marca una velocitat obligada i única per circular, de la mateixa manera que el codi de circulació no afavoreix els automòbils de la casa Citroen ni als automòbils de la casa Peugeot. És una llei que no pren posició sobre quin és el pes polític final, quina és la quota final de poder que correspondrà als Consells Insulars en relació amb el Govern de la Comunitat Autònoma. Açò no hi és, no li ho trobaran. Crea mecanismes, regula actuacions, obre la porta a processos necessaris, però no dibuixa el resultat final. Potser a qualcú li hagués agradat aquesta definició tancada i estàtica, no la trobarà a la llei, però tampoc no hi trobarà cap deixament ni cap cessió del paper del Parlament, que és l'eix de tot el procés. Aquesta Cambra o les Cambres que ens vinguin darrera a un procés que nosaltres mateixos no podem saber el que durarà, seran els que decidiran, crec que la qüestió no pot ésser en més bones mans.

Finalment, vull expressar la voluntat del meu Grup Parlamentari d'estudiar amb el màxim interès l'encaix de les esmenes que es puguin presentar, amb el mateix esperit obert i sense perjudicis que han caracteritzat tota la redacció del document que avui presentam aquí. Els que els socialistes volem és iniciar, com més prest millor, el procés real de descentralització, quatre anys de Govern i de Parlament, vuit anys de Consells Insulars, creim que aporten ja una experiència suficientment aprofitable.

I també vull dir que no parlem en abstracte, que no parlem sense posar els peus enterra, que nosaltres creim que competències com la Comissió Provincial d'Urbanisme en matèries d'Urbanisme, com els Serveis Socials, com tot el relacionat amb els esports, organització, foment, instal·lacions, tot el relacionat amb el foment de la cultura, per dir unes primeres pinzellades, donar unes primeres pinzellades creim que poden formar part d'un primer paquet de matèries a legislar i a preparar per la Comissió Tècnica Interinsular i a aprovar pel Ple del Parlament.

Senyores i senyors Diputats, crec que amb aquesta llei ens situam al camí correcte per potenciar, dins la voluntat de l'Estatut d'Autonomia, els Consells Insulars. Crec que aportam propostes viables i sòlides, que duim una càrrega de seny i de sensatesa que si la sabem mantenir i administrar durant tot el procés que avui formalment iniciam, els ciutadans de les Illes ens reconeixeran la feina feta i no ens penedirem mai, més endavant, de cap de les passes que avui puguem iniciar.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. José María González i Ortea, pel Grup Parlamentari AP-PL.

EL SR. GONZÁLEZ I ORTEA:

Gracias, señor Presidente.

Sras. y Sres. Diputados, aunque tengo, en cierto modo, una papeleta difícil, puesto que después de las dos intervenciones que me han precedido en el uso de la palabra, creo que prácticamente se han expuesto de una forma, yo diría que incluso pormenorizada en algunos casos, las principales virtudes del texto de esta Proposición de Ley que presentamos tres Grupos, no puedo, ni quiero tampoco, ahorrarles unas consideraciones generales que el Grupo, que mueven al Grupo, de Alianza Popular y del Partido Liberal a presentar o co-presentar esta Proposición de Ley.

Tal vez se presenta hoy, ante el Parlamento de las Islas Baleares, la pieza legislativa más importante de cuantas nuestra Comunidad debe construir a partir del Estatuto de Autonomía, y ello porque, a mi juicio, debe dar solución a un problema espinoso que de alguna forma, desde esta tribuna, ya se ha empezado a exponer. A la permanente contradicción producida por la voluntad de cada una de las islas de dotarse del mayor número posible de instrumentos de autogobierno y hacerse responsable de su propio destino, y la decisión racional e irrenunciable de constituir una sola Comunidad con las demás, que dé sentido y personalidad definida al archipiélago. Entran además aquí un sinnúmero de factores en juego, históricos, geográficos, económicos y sociales que junto a los de orden emotivo, pueden hacer naufragar un futuro esperanzador, puesto en marcha con la Constitución Española y el Estatuto de Autonomía, cuando al fin, después de siglos, tenemos la posibilidad de acabar con las incomprendiones reales o imaginarias que han sembrado nuestra convivencia.

Es este el primero y más grande escollo con que puede tropezar esta Proposición de Ley, dejarse llevar por consideraciones anticuadas, por recelos caducos, por injusticias, ya digo que reales e imaginarias, por injusticias históricas. Todos nosotros hemos visto ya demasiadas manipulaciones de la historia para dejarnos sorprender, pero no quiero dejar pasar esta ocasión sin subrayar la necesidad de alejar la gran tentación en la que muchos han sucumbido, comenzarla en el punto que mejor se acomoda a sus pretensiones o intereses. Eso es fácil de hacer aquí, en una tierra en la que han dejado huellas tantos pueblos distintos y tantas culturas diferentes a lo largo de los siglos. La historia es siempre la misma, decía el poeta, pero no siempre se cuenta de la misma forma.

La geografía es un factor ambiguo que puede servir como anexo de unión entre pueblos u obstáculo insalvable para unas relaciones egoístas. La economía, en fin, puede servir de motor de prosperidad para todos o de freno implacable de la mejor voluntad de convivencia.

No es fácil, Sras. y Sres. Diputados, redactar una Ley como la que hoy presentamos aquí, una Ley que una y separe, que acerque el ejercicio del poder público a quien va a sufrir sus consecuencias, y tenga a un tiempo la grandeza de elevarse sobre lo inmediato, en beneficio de un hermoso proyecto de comunidad. Dos condiciones deben reunirse en el intento, a mi

juicio, por una parte, una voluntad mayoritaria indiscutible que dé autoridad al texto, y, por otra, una gran flexibilidad que permita acompañar su desarrollo al acontecer ciudadano. En cuanto al primer punto, debo señalar que el que hoy se presenta aquí, el texto que hoy se presenta aquí, es fruto, como ya se ha repetido, de la colaboración de varios grupos políticos, y dentro de cada uno de ellos, de la síntesis de criterios de los representantes de todas y cada una de las islas. No voy a ocultar que nuestro deseo hubiera sido, hoy, que la representación política fuera completa, y que ante esta Cámara fuéramos cinco y no tres los Grupos Parlamentarios que sometiéramos la Proposición a consideración general. No pudo ser, y respetamos las razones, aunque no las compartimos, deseando que tras los obligados trámites parlamentarios y con las correcciones oportunas, una voz única sea la que apruebe la Ley definitivamente, quiero insistir en la firme voluntad del Grupo que represento de conseguir que ello sea posible.

En cuanto al segundo aspecto, igualmente trascendental para la operatividad y el éxito de la Ley, resulta notorio, en la Proposición que se ha presentado. La atribución de competencias a los Consells Insulares también, como se ha repetido aquí, abarca todas las posibilidades contenidas en el espíritu y en la letra del Estatuto, disponiéndose un amplísimo abanico de posibilidades de gestión de la cosa pública que van desde la atribución de las competencias propias, que como órgano supremo de la administración local en el ámbito insular le corresponden, hasta las recibidas de la Comunidad Autónoma por vía de titularidad o de delegación mediante Ley de esta Cámara, pasando por las propias de representación del Govern en la isla y el ejercicio ordinario de algunas de sus funciones. Todo ello en la inequívoca dirección, que antes aludíamos, de acercar los centros de decisión a los ciudadanos que van a resultar afectados, y los centros administrativos a los administrados, sin disminuir la eficacia de los servicios públicos ni lastrarlos con unos costos insoportables.

Pero todo esto se desarrolla sin determinaciones categóricas sobre lo que debe transferirse ni precisiones concretas de ritmos o tiempos, dejando que la evaluación diaria de las necesidades y de las posibilidades respectivas para hacerles frente marquen cantidades, calidades y tiempos.

También la financiación, tema de tal importancia que de no estar bien ajustado podría arruinar el proyecto y causar daños irreparables incluso en la armonía y la estabilidad de la propia Comunidad, se trata con este criterio flexible que aconseja la prudencia, previendo un sistema provisional para iniciar la andadura y otro definitivo pasados los cinco años en una nueva invitación, a juicio nuestro, al empleo del sentido común y de la experiencia adquirida por la propia dinámica generada por la aplicación de la Ley. La Ley puede y debe ser la de todos y tiene que servir para hacer frente a cualquier demanda que el futuro nos plantee, debe estar dispuesta a satisfacer el interés de cada una de las islas, pero debe también atender al interés del conjunto. Creo que adquiere aquí este texto presentado una virtud innegable al crear los medios de información control parlamentario de lo transferido, de forma que sea la Cámara toda la que en última instancia pueda juzgar sobre el uso racional de los instrumentos puestos a disposición de cada isla, como expresión de la voluntad de un pueblo dispuesto a convivir.

Este planteamiento, unido a la previsión del Fondo de Compensación Interinsular redondean un trabajo al que cabe atribuir una clara intención de superar localismos, y no significan estas breves notas que nuestro Grupo considere la Proposición de Ley que hoy presentamos, junto con los Grupos Regionalista y Socialista, como el mejor de los posibles, nosotros también creemos que un nuevo repaso puede mejorarla, y desde este momento anuncio que trataremos de hacerlo por vía de enmienda, en el intento de aumentar su claridad y su flexibilidad, en esto coincidimos también con los otros dos Grupos Parlamentarios, con las exposiciones que aquí se han hecho.

En este sentido, esperamos también con interés y con la voluntad antes expresada, las aportaciones de los Grupos que no suscriben hoy esta Proposición de Ley, y también, lógicamente, de cuantas vengan de donde vengan, puedan arrojar nueva luz en este instrumento básico de nuestra Comunidad.

Con este espíritu el Grupo de Alianza Popular y del Partido Liberal propone a la Cámara la toma en consideración de la Proposición de Ley, y a las fuerzas políticas todas el esfuerzo de conjunción y entendimiento que permita sacarla adelante.

Nada más. Muchas gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Prec al Sr. Secretari que vulgui procedir a fer la lectura del criteri del Govern, manifestat dia 24 de setembre del 87, i entrat amb el número 811/87, en el Registre General del Parlament.

EL SR. SECRETARI PRIMER:

Francesc Gilet Girart, Secretari del Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, certifica que el Consell de Govern de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a la sessió de dia 24 de setembre del 1987, adoptà entre d'altres l'Acord següent:

1.—Donar la conformitat d'aquest Govern a la presa en consideració de la Proposició de Llei de Consells Insulars.

2.—Traslladar al Parlament aquesta conformitat perquè pugui continuar la reglamentària tramitació de la Proposició de Llei esmentada.

I perquè consti i tengui els efectes deguts, n'estenc aquesta certificació amb el vist-i-plau del Molt Honorable Senyor President, que firm i seyell a Palma de Mallorca, a dia vint-i-quatre de setembre del mil nou-cents vuitanta-set.

EL SR. PRESIDENT:

Per part dels Grups Parlamentaris no presentants, deman si volen fer ús de la paraula.

Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca, té la paraula el seu Portaveu, Sr. Joan López i Casasnovas.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Sr. President, Sres. i Srs. Diputats. El Grup Parlamentari del Partit Socialista de Mallorca-Entesa de l'Esquerra de Menorca és conscient que moltes vegades les paraules volen dir més del que realment diuen, i moltes vegades les paraules serveixen més per fer volar coloms que no per incidir realment sobre les necessitats constatades i les realitats polítiques.

D'entrada hem de dir i hem de recordar que les Illes Balears tenen, no només estatutàriament i consti-

tucionalment, sinó jo crec que també històricament, una voluntat inalterable de constituir un projecte que tengui una dimensió de futur, un projecte solidari, un projecte que com alguns articles de l'Estatut d'Autonomia assenyalen, ha d'enfortir les característiques de nacionalitat, però, a la vegada, s'han de basar en la pluralitat, en la diversitat, en les diferències reals que els pobles de cadascuna de les Illes tenen, i deim els pobles de cadascuna de les Illes i no les Illes, perquè mai no hem cregut i ho hem defensat aquí sovint quan s'ha parlat de paritat o proporcionalitat, no hem cregut que siguin essències sense humanitat les que facin, que donin aquesta dimensió històrica a les Illes, son els pobles que les componen i dins els pobles hi ha interessos contraposats, i precisament en funció d'aquests interessos contraposats és com hem d'analitzar, com hem de valorar les lleis que aquí elaboram, els projectes que aquí presentam en representació del poble. La filosofia clara que inspira l'Estatut d'Autonomia, si qualque cosa bona i clara té, és atribuir a la Comunitat Autònoma les competències legislatives i de planificació general, i en els Consell Insulars l'execució i la gestió de la immensa majoria de les competències de la Comunitat Autònoma. Competències pròpies. L'article 39 de l'Estatut d'Autonomia parla de la facultat d'assumir que tenen els Consells Insulars tot un ample llistat, el més ample de tots els que figuren dins els Estatuts d'Autonomia com a susceptibles de descentralització, de transferència a ens diferents al Govern. Aleshores, no coferència a ens diferents al Govern. Aleshores, no comencem a fer una lectura restrictiva d'aquestes possibilitats estatutàries i analitzem, primerament, que l'article 39 de l'Estatut permet a cadascuna de les Illes assumir, si la seva voluntat és aquesta, el màxim de sostre competencial que el propi text estatutari dóna, que l'Estatut reconeix, que és Llei Orgànica de l'Estat i que no serà una llei del Parlament Autònom la que pugui, realment pot, però la que hagi de retallar aquestes competències.

En conseqüència, nosaltres, d'entrada, volíem assenyalar que efectivament estam d'acord que la història sempre és la mateixa, i que les lectures, però, que se'n fan, són diferents. La lectura que nosaltres feim de la Llei, de la Proposició de Llei que avui consideram és realment una lectura que ens dóna amplis motius de preocupació. La Llei de Consells Insulars, igual que l'Estatut d'Autonomia, és fruit d'unes conseqüències que no podem obviar, si l'Autonomia és aquella capacitat que té cada poble sobirà de dotar-se de les pròpies normes d'autogovern, quantes vegades, fins i tot gent asseguda a aquests escons no ha definit que el fet insular era definitiu, era imprescindible per poder estructurar una administració autònoma que satisfès les necessitats d'un territori discontinu? La història també jutja les coses, i la memòria històrica és important, i no l'hem de perdre mai. Quin ha de ser l'eix bàsic de la Llei? Evidentment la coordinació de les Administracions, perquè l'Administració vol dir eficàcia, anem, idò, a suprimir de la Llei, de la Proposició de Llei, tots aquells elements que assenyalen doble xarxa administrativa, possibilitat d'administracions paral·leles, realment, aprofundim si hi ha o no hi ha diferències fonamentals entre les necessitats de cadascuna de les Illes. I açò ens dura a parlar de la famosa horitzontalitat, a hora de fer una descentralització, és important reconèixer que no hi ha d'haver disfuncionalitats, però també és cert que probablement les competències que poden derivar de la transferència en turisme o en agricultura seran molt

diferents a Eivissa que a Menorca, precisament perquè les realitats són ampliament diferents, i la necessitat, el requeriment de tenir aquestes competències, per part d'una illa, pot no ser el mateix que el que tenguí un altre. Serà aquest un argument de pes per impedir que es produeixi una delegació, que es produeixi una transferència? Jo crec que és un tema que hauríem de reflexionar meditatament i entre tots.

La Llei de Consells Insulars és fruit d'un Estatut que té moltes contradiccions. L'article 37 de l'Estatut atribueix el govern, la representació de les Illes a cada Consell Insular, però també és cert que hi ha altres articles de l'Estatut que retallen aquesta possibilitat d'autogovern. Quins són? Precisament, d'alguna manera, el que recull aquesta Proposició de Llei. Mirin per on l'article 13 estableix que la potestat reglamentària normativa sobre competències atribuïdes com a pròpies al Consells Insulars per llei de Parlament, correspon al Govern de la Comunitat Autònoma. Si la funció del Legislatiu és legislar, si la funció de l'Executiu és fer normes, reglamentar i aplicar, executar, i la funció del Judicial és controlar, tenir en compte, idò, aquestes normatives i aquestes lleis per quin set sous la potestat reglamentària ha de quedar, quan una competència s'ha transferida com a pròpia, en mans del Govern de les Illes Balears? No hi ha aquí, em deman jo, una contradicció de termes? No cal recordar el que deia el senyor Conde de Romanones, facin les Lleis, jo faré els Reglaments. Però és que no és només açò, és que és de raó, és de seny, és de sentit comú, que si hi ha una transferència d'una competència pròpia, la capacitat de dictar la normativa correspon a aquell ens, a aquell organisme que té la competència atribuïda. Seria ben igual que dir-nos, teniu, aquí hi ha el llibre de lectura, però l'heu de començar a llegir per la pàgina 34 i l'heu d'acabar per la pàgina 2. No senyor, l'hem de llegir segons mana la necessitat, la voluntat, la imprescindibilitat del nostre Consell Insular, en aquest cas, de cada illa. I mirin també com aquesta llei agafa qüestions importants com la iniciativa legislativa i també la retalla. Els convid a comparar contrastivament un aspecte amb l'altre perquè puguin observar que les possibilitats que dóna l'Estatut a l'article 26, apartat 2, als Consells Insulars, queden reduïdes, queden minvades, si llegim després el que la Proposició de Llei assenyalava. La Llei és imprecisa, i aquí s'ha dit com una virtut, jo em pens que és molt important tenir en compte que per aspectes de finançació, el màxim de precisió que hi hagi, molt millor serà. Valgui d'entrada a dir que nosaltres no podem estar, en absolut, d'acord que el criteri de població de fet primí per damunt de la població de dret, per exemple, perquè açò té conseqüències importants a l'hora de calcular els costos que s'han de redistribuir amb un criteri evidentment que parteixi del cost efectiu. Però, una de dues, o partim del cost efectiu d'un servei, i res més, o estam parlant d'elements, de paràmetres que redistribueixen, perquè d'aquesta manera, molt probablement, els costos efectius quedaran desmillorats, quedaran malmesos, quan arribin les finançacions a cadascun dels Consells Insulars.

El to harmonitzador que té aquesta Proposició de Llei s'assembla molt a la LOAPA, de la qual podríem dir que és una filla borda aquesta Llei. Està en contradicció, fins i tot, amb l'Exposició de Motius, confon coordinació amb control, coordinar, sí, coordinar, sí, però la Llei de Bases de Règim Local, a l'article 59.1 té una disposició més oberta a la coordinació que no la

pròpia Proposició de Llei. Pensin que coordinar pot ser en sentit unívoc, però també en sentit recíproc, i per quin motiu la presència dels Consells Insulars, representants legítims de la població de cada illa, no pot estar present a hora d'incidir damunt el Govern, de fer les inversions, de fer la planificació general de la Comunitat Autònoma, en tot allò que afecta interessos propis, com diu l'Estatut d'Autonomia. És una gran llacuna que jo em pens que tots els senyors Diputats haurien de reflexionar per refer, per millorar.

Quan parla de competències delegades, segons l'article 39, la Llei diu que es podran delegar, no senyor, no es podran delegar, l'Estatut ho diu ben clar, són qüestions que tindran la possibilitat de ser assumides si els Consells i una Llei del Parlament volen. La Llei de Finançació d'aquesta Comunitat Autònoma preveu la territorialització dels Pressuposts, si açò ho diu una Llei, per què no som conseqüents amb una altra que feim, i l'aplicam també territorialitzant els plans d'inversió, una altra cosa sigui que aquest Govern no planifiqui, i tenguí, per tant, reflex, dins el text legislatiu.

I és que, a més a més, converteix, aquesta Proposició, quan parla de la gestió ordinària, article 27, converteix els Consells Insulars en qualque cosa així com emissaris del Govern de les Illes, no hi ha realment aquí descentralització, emissaris i, a més, submarins, perquè bastarà que venguí un Conseller del Govern perquè immediatament la representació que ostenten els representants elegits per sufragi directe, que açò és un altre dels aspectes positius de l'Estatut, dins cada illa tenguí per tant caràcter de quedar subsumit perquè ha vingut el Vice-president, el President o el Conseller de torn. Mirin, no es tracta d'irredemptismes, es tracta senzillament de fer lectures ajustades, la capacitat resolutiva, la capacitat resolutiva que no es permet als Consells Insulars en exercici de la gestió ordinària, article 27, entra en contrast, i és interessant de veure-ho, amb el que preveu la Llei de Canàries, article 13, apartat 3, on sí la possibilitat resolutiva la tenen els Consells Insulars. Em diran que són aspectes petits, són aspectes mínusculs, però aspectes que informen tota una filosofia en la qual s'ha redactat i s'ha fet aquesta Llei.

Senyors del federalisme cooperatiu, apliquem un federalisme cooperatiu dins les Illes, progressem cap a la desaparició de les administracions perifèriques, aprofitem al màxim el sentit descentralitzador que ofereix l'Estatut, assumim el sostre més alt de competències, posem més èmfasi en les pròpies que no en les delegades. Transferència de tots els serveis i funcions corresponents sense reserves, delegar les facultats de la Comunitat Autònoma a partir de l'article 39. En conseqüència, la coordinació necessària es convertirà en una relació que donarà resultats solidaris, perquè implicarà que de baix podrem dur propostes a dalt i a dalt es coordinaran i es duran a terme, també. En conseqüència, volem una responsabilitat recíproca en aquesta coordinació.

Acabaré aquesta intervenció parlant també d'altres aspectes que preocupen fonamentalment el Grup Parlamentari, petit, però profundament autonomista, que és el Partit Socialista de Mallorca-Entesa de l'Esquerra de Menorca. Quan convertirem els Consells Insulars en àmbit de trobada obligada de l'Administració Autònoma? Quan podrà el Consell Insular de Menorca, de Mallorca, d'Eivissa amb l'illa de Formentera, no oblidem que Formentera no és «su isla», sinó que és una altra illa que participa, evidentment, dins el muntatge

autonòmic, quan podran els Consells Insulars fer avinent les seves prioritats i previsions amb caràcter obligatori? Per analogia, jo demanaria que aquesta Proposició de Llei recollís l'article 131, apartat 2 de la Constitució, pel que fa a les Comunitats Autònomes. Facem, idò, també possible, a través d'aquest text legislatiu, aquesta voluntarietat política d'obrir a la participació democràtica de tots els organismes de Govern.

Per açò, el nostre Grup demanava i continua demanant avui que la presa en consideració d'aquesta Llei no es faci ara, en aquest moment, que s'obri un temps prudencial perquè no només la democràcia representativa parlamentària legítima, però insuficient, que componem aquí els Grups Parlamentaris, són els únics que decideixen sobre aquest tema, obrim un torn de requerir informes, no només a l'Administració Central, no només a determinades personalitats del món jurídic, parlin amb economistes, parlin amb altres veus autoritzades i, sobretot, deixin dur el debat als Consells Insulars, que són els principals afectats d'aquesta problemàtica, per quin motiu hem de tenir d'esquena els Consells Insulars?, per quin motiu hi ha recels de dur el debat, realment, als pobles de cadascuna de les Illes? Açò no és irredemptisme, açò és aplicar, senzillament, una filosofia política que havia informat els afanys de la democràcia, llibertat, amnistia, Estatut d'Autonomia, demanàvem en aquell temps, i dins aquestes cites hi havia, evidentment, un altre concepte de l'Autonomia.

Valgui a dir, amb tot, que he de felicitar el Grup Socialista perquè hagi pogut fer confluïr, en una Proposició de Llei, dos grups tan dispars, quant a filosofia autonomista, en principi, com Unió Mallorquina i Aliança Popular. Nosaltres ja sabíem, i així ho havia expressat el Sr. Fèlix Pons, quina era la idea autonòmica que tenia el Grup Socialista, però realment, Sr. Huguet, hi ha greus contradiccions entre el que vostè ha dit pels diaris i el que realment veim després damunt el text. On són els pilars bàsics de la nostra autonomia? Quins són aquests pilars bàsics? Els Consells Insulars, amb aquesta Proposició de Llei, evidentment, no, evidentment, no.

En conseqüència, i per acabar, demanam que la Llei de Consells Insulars sigui feta amb un altre esperit, amb una altra filosofia, per aquest camí que marca la LOAPA, que marquen les contradiccions llegides en negatiu de l'Estatut d'Autonomia, no podem fer res més que encara accentuar la incredibilitat que els discursos polítics tenen davant el poble que els escolta.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, pel Grup Parlamentari del CDS, el Sr. Andreu Tuells i Juan.

EL SR. TUELLS I JUAN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. La Proposición de Ley que nos ocupa está fechada en marzo de 1987, es decir, en la anterior Legislatura. El Parlamento, en esta Legislatura, ha cambiado en un 50 %, aproximadamente, y el CDS accede ahora a él por primera vez. Fuimos, eso es cierto, y hemos de agradecerlo, invitados a subscribir la Proposición, pero razones inicialmente de premura y de que se trataba de una simple adhesión incondicional, no nos permitieron poderla suscribir. De todas formas, queremos agradecer a los Grupos proponentes su invitación.

¿Cuál hubiera sido nuestra posición inicial? ¿Cuál será esa posición si, como es previsible, se toma en consideración la Proposición y pasa a Comisión y entonces lo será por vía de enmiendas? En un caso o en otro, nosotros hemos de manifestar que nuestro consenso es la meta que todos deseamos. El consenso es deseable, tanto si es antes de la Proposición como si se consigue al final. Esta meta creo que es la meta de todos nosotros. Si ese consenso, además, se mueve en unos parámetros, en unas líneas, derecha e izquierda, estatista-regionalista, es cierto que nosotros nos encontraremos muy a gusto en este consenso. Será un consenso como el agua, incolora, clara y transparente.

Nosotros somos, el CDS, un centro progresista, de ámbito estatal y, a su vez, autonomista. ¿Qué entendemos que existe fundamentalmente y que esta Proposición de Ley no ha abordado? ¿Cuáles son los puntos conflictivos, los puntos de tensión? Son, a nuestro criterio tres: la Autonomía, las competencias y los conflictos de intereses. ¿Qué pretendemos, una autonomía unitaria o una autonomía insularista? El CDS es partidario de una autonomía insularista, una Comunidad Autónoma, que no tres, pero basada sobre cuatro pilares, sobre Mallorca, sobre Menorca y sobre Ibiza y sobre Formentera.

El sentimiento isleño está verdaderamente arraigado, el sentimiento balear está todavía en formación, pero cuanto más isleños nos sintamos, a la postre, más baleares seremos. El CDS tiene una vocación insularista hacia el interior, de puertas adentro, una vocación española y europeista hacia el exterior, de puertas afuera.

El segundo punto conflictivo son las competencias, qué competencias, no cómo las vamos a ejercer, qué competencias queremos, cuál será la intensidad y la cantidad de esas competencias, cuáles serán los principios y los criterios rectores para su ejercicio.

El tercer punto es el conflicto de intereses entre intereses locales e intereses de la Comunidad, entre los intereses de todas y cada una de las Islas, consideradas individualmente, y el conjunto de las Islas considerado globalmente. Habrá que armonizar principios, principios de un lado y de otro lado, principios inicialmente antagónicos, pero que deben armonizarse, principios de subsidiariedad, principios de coordinación.

La Ley. Sras. y Sres. Diputados, permítanme hacer unas consideraciones generales, en primer lugar, sobre su necesidad. El Preámbulo de la Ley no justifica la necesidad de la misma. El Preámbulo se limita a hacer una exposición, bien hecha, por cierto, de un proceso histórico que inicia en 1978 con la Constitución, que después se refiere al período del 79 al 83, con el sistema pre-autonómico, el año 1983, con el Estatuto de Autonomía, y el 85 con la Ley de Bases de Régimen Local.

En la Constitución son de señalar, por ser muy breves, sintéticos, telegráficos, porque el tiempo también apremia, el hecho insular, artículo 138, las islas como administración propia, artículo 141, y la autonomía de gestión de intereses propios, artículo 137.

El Estatuto de Autonomía contempla los Consells Insulars en una doble vertiente o de un doble carácter, de entes locales en la Comunidad Autónoma, y de entes autonómicos o de instituciones de la Comunidad Autónoma.

La Ley de Bases de Régimen Local contempla los Consells Insulars, única y exclusivamente, como entes locales.

La normativa a que se refereix la Proposició de Ley és la Constitució, el Estatut i la Ley de Bases de Règimen Local, però se expresen una sèrie de conceptes repetitius i son de observar, además, muchas ausencias. Es una Ley de contenido formal-competencial, competencias se hablan de ellas, pero no se dice evidente qué competencias se van a ejercer, cuáles, en qué cantidad, en qué intensidad. Se establecen unos criterios de clasificación que son prácticamente un batiburrillo, ¿Por qué? Porque se han amalgamado una serie de criterios que valen como clasificación distinta, a saber, de un lado las competencias locales y competencias autonómicas como fuente legal, distinta, la legislación general básica de régimen local o bien el Estatuto, y el destinatario de carácter de ente local o de ente autonómico. Competencias legislativas, competencias reglamentarias, en su doble vertiente de organizativa y normativa, competencias de gestión, pero no, lo que hace la Ley, la Proposición de Ley, es hacer una clasificación según la modalidad de atribución, y entonces dice competencias propias, competencias delegadas y la gestión ordinaria. Se nos ha dicho, se nos ha explicado, las competencias propias son la cesión de titularidad, el ejercicio bajo la propia responsabilidad de esas competencias, las competencias delegadas son simple cesión de titularidad, y la gestión ordinaria es simplemente un préstamo de órganos. Lo que no se dice en esta Proposición es lo que se dice en el Estatuto de Autonomía, en el artículo 39, cuando habla de las competencias asumibles y de las competencias transferibles o delegables. ¿Por qué no se habla, cuando se están siguiendo tantos criterios amalgamados, por qué no se habla, precisamente, del artículo 39, de las competencias asumibles? Se nos ha dicho que es para corregir un defecto de excesiva generosidad del Estatuto de Autonomía hacia los Consells Insulares. Lo cierto es que esta Ley no es una Ley de Consells Insulares, es una Ley sin los Consells Insulares y una Ley en contra de los Consells Insulares. Y que, además, va a ocurrir que estas competencias del artículo 39, en virtud de las cuales los Consells Insulares tienen la titularidad de un derecho conferido por el Estatuto, con carácter necesario e irrevocable, van a pasar de esa estación a una estación pura y exclusivamente de precariedad. Se nos ha dicho el ejemplo de la autopista, de que además de ella hacen falta las señales prohibitivas, claro, de tráfico, ya las tenemos, se han colocado todas o todavía no, porque evidentemente sobran, quizás, señales de tráfico, lo que ocurre es que cuando había una autopista que era válida para todos los Consells y cada uno con su vehículo propio, los Consells Insulares se van a quedar simplemente haciendo auto-stop.

No quiero extenderme en esta primera intervención más, sencillamente quiero acabar con una simple reflexión, Sr. Presidente, Sras. i Sres. Diputados, que la Autonomía es la lógica, la libertad.

EL SR. PRESIDENTE:

A continuació, té la paraula, per dret de rèplica. El Sr. Miquel Pascual, Portaveu d'Unió Mallorquina.

EL SR. PASCUAL I AMORÓS:

Sr. President, Srs. Consellers. Jo voldria marcar aquest torn meu en l'ús de la paraula, amb un esperit de reflexió, no amb un esperit de cercar el que ens separa, el que hem dit, sinó de cercar el que ens uneix, i jo pens que a pesar de les conclusions tan dispers

que hi ha entre les intervencions del Sr. López Casasnovas i la intervenció del Sr. Tuells, si nosaltres aprofundim en l'estudi de la Llei, ens trobarem que no estam tan enfora els uns dels altres. I a mi, m'ha vençut al cap, mentre els dos Diputats parlaven, analitzar algunes de les qüestions que han suscidades.

Respecte del Sr. López Casasnovas, li voldria dir el següent. Primer, ha dit que no a l'horitzontalitat. La justificació és la diversitat de les Illes, aparentment, aquest és un argument de pes, però jo li vull dir que no hi ha cap prohibició que hi hagi lleis específiques d'aquest Parlament, substantives que contemplin de manera diferent la problemàtica de cadascuna de les Illes dins agricultura, dins ordenació del territori, etc., etc.

I per una altra banda també li vull dir, és que la gestió d'una competència no ha de ser per als tres Consells Insulars, sencillament no l'entenc massa. També, jo pens que d'això en podem parlar durant el debat, a Ponència i després en aquest Ple, amb posterioritat.

En segon lloc, ha criticat l'article 13 de la Proposició de Llei respecte que la facultat, la potestat reglamentària sigui al Govern i no als Consells Insulars respecte de les competències pròpies d'aquest, transferides per llei. Bé, jo voldria dir al Sr. López Casasnovas que possiblement ell vulgui fer una llei, vulgui una llei que estigui fora de l'Estatut d'Autonomia, fora del marc de l'Estatut, si és així, entenc el que diu. El que passa és que l'article 34 de l'Estatut d'Autonomia diu que la potestat reglamentària de totes les lleis d'aquestes Comunitats Autònomes, de totes les lleis d'aquest Parlament està al Govern, per consegüent, és impossible si ens movem dins l'Estatut, la proposta que ens fa. Ens ha parlat de la LOAPA i ens ha fet frases molt brillants, diu que aquesta Proposició de Llei és una filla borda de la LOAPA, molt bé, molt guapo, però jo no ho he entès, no he entès per què. I jo voldria demanar al Sr. López Casasnovas de l'article 39 de l'Estatut d'Autonomia, on hi ha una enumeració quasi exhaustiva de possibles matèries a transferir, a veure quina restricció fa a la Proposició de Llei respecte de possibilitats de transferir-les. En la meua opinió, a cap. Perquè som a una llei de caràcter formal, no diu que no s'ha de transferir cap de les competències enumerades a l'article 39, de totes maneres, jo vull dir que de tot això tendrem temps de parlar-ne en el debat, quan hi hagi el debat a Comissió.

Per una altra banda, parla de coordinació, diu que els Consells Insulars no poden incidir a l'hora de planificar, a l'hora de la planificació del Govern, i jo li volia dir, és que els Consells Insulars no tenen iniciativa legislativa? És que a través d'aquest Parlament no hi pot haver una planificació que vengui donada a través d'una Proposició de Llei que vengui d'un Consell Insular? Jo pens que sí.

Per consegüent, per una altra banda, una altra nota que he pres, obrir un temps prudencial, informes dels Consells Insulars, informes, molts d'informes, a part del gran temps que ja duim amb la Ponència, jo he de dir que els Consells Insulars no estan marginats en el procés, en absolut. Els Consells Insulars no han estat com a tals dins Ponència que ha elaborat aquesta Proposició de Llei, però els Consells Insulars sí tenen un gran pes, exactament tres quartes parts, tres quartes parts, de la Comissió Tècnica Interinsular, que ha d'elaborar les propostes, les proposicions de llei que han de venir a aquest Parlament de transferència de competències a cada un dels Consells Insulars. Per consegüent, els Consells In-

sulars, jo entenc, que no estan marginats, ni molt menys, a l'hora del procés.

I jo li volia dir, per acabar, que quan han llegit, quan vàrem participar i quan hem repassat el text d'aquesta Proposició de Llei, l'eix, el nord que ens ha guiat és que hi pugui haver una autonomia per a cadascuna de les Illes, nosaltres també som insularistes, però nosaltres no hem vist que aquesta llei dins el marc de la Constitució i de l'Estatut d'Autonomia retalli cap possibilitat. Per tant, ja li dic que nosaltres farem una segona lectura, però també li deman que la facin, i la discutirem.

Respecte del Sr. Tuells, li volia dir el següent: efectivament, aquesta és una llei, una Proposició de llei que va ser subscripta per primera vegada en el mes de març d'aquest any, o sigui abans de les Eleccions, que era quan el seu Grup Polític no tenia representació en aquest Parlament, i diu que el 50 % d'aquest Parlament ha canviat, bé, han canviat les persones, però no han canviat els Grups Polítics, de Grups Polítics nous n'hi ha un, que és el seu, que representa 5 Diputats sobre 59.

També, jo comprenc quan diu que parla d'una adhesió incondicional, bé, jo li voldria dir que a la Junta de Portaveus es va donar un temps per a estudi d'aquesta Proposició de Llei i no es va dir que no es poguessin dur esmenes puntuals. De totes maneres, jo comprenc que el CDS, jo comprenc que el CDS hagi volgut, hagi volgut 'deixonar', sí, ja sé que protesta el Sr. Quetglas, però li diré que crec que es va dir la segona vegada, no la primera. Bé, si estic equivocat, deman perdò, però crec que no.

I respecte del fons, del fons del que ha dit, que es troba a gust en el consens, ha dit que era insularista, que vol una Comunitat Autònoma sobre quatre pilars, nosaltres coincidim totalment i absolutament amb la seva apreciació. Però li he de dir que en la meua opinió aquesta Proposició de Llei no tanca el camí a cap d'aquestes possibilitats.

Senzillament, i acabaré dient, per què no profunditzam i potser arribarem a no estar tan allunyats.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Per part del Grup Parlamentari Socialista, té la paraula el Sr. Francesc Triay.

EL SR. TRIAY I LLOPIS:

Sres. i Srs. Diputats. Jo crec que l'Estatut d'Autonomia, llegit d'una manera complerta, no mirat de perfil, sense una lectura parcial i oblicua com moltes vegades es fa, resol jo crec que la totalitat de les qüestions que aquí s'han presentat. Es parla de l'article 39 que estableix que els Consells Insulars poden assumir la funció executiva i la gestió d'una llarga llista de matèries, que no de competències, de matèries però s'oblida que això s'ha de fer per llei del Parlament, i el Parlament són les 50 persones aquí reunides, que se suposa que una llei del Parlament expressarà la seva voluntat i que no hi haurà un imperatiu categòric que obligui els 59 Diputats a haver de votar d'acord amb una petició unilateral d'una minoria, d'una majoria d'un Consell Insular determinat. Per tant, aquí és on hi ha, d'acord amb l'Estatut i d'acord amb aquesta llei, el protagonisme de tot el procés de descentralització política de la Comunitat Autònoma, i això està absolutament preservat i potenciat en aquesta Llei.

Que consti que jo no critic, per molt que estigui disconforme i que discrepi, de cap de les afirmacions que aquí s'han fet, per part del PSM, i molt menys per part del CDS, per una raó, perquè probablement fa tres anys, qualsevol Diputat del Grup Socialista hagués pogut incórrer en aquests mateixos errors, en aquestes mateixes reserves d'interpretació de l'Estatut, però hem fet molta feina, hem estudiat molt, hem hagut de discutir molt amb grups que defensaven opcions molt diferenciades, i crec que hem arribat realment al que suposa l'Estatut en tota la seva integritat i no en una visió sesgada i parcial.

Ja ha comentat el Sr. Pascual el de la filla borda de la LOAPA, jo el felicito al Sr. López Casanovas, el felicito perquè és un home d'expressions brillants, d'expressions lluentes, expressions que fan titulars, és així, ja va dir, el més de març, que no s'havia vingut a reunir amb els ponents dels altres Grups que vàrem elaborar aquesta modesta llei, perquè no sabia si agafar els papers a agafar la raqueta de tennis, d'aquests partits va sortir una llei que no està tan malament, que avui té el suport dels 50 de 59 Diputats, que jo crec que sortirà endavant, que és una llei que, efectivament, no és grandiloqüent, no inclou retòriques, no és un llei poètica, és una llei que no incorpora visions ètiques de les illes menors, però és una llei que resol problemes jurídics, problemes econòmics, problemes modestos, que una redacció de l'Estatut, que mai no és prou perfecte va deixar sense una solució exacta i que és imprescindible resoldre prèviament a posar en marxa la Comissió Tècnica Interinsular i posar en marxa aquestes lleis concretes que dotaran els Consells Insulars de les seves competències per gestionar. Que la gestió ordinària no li agrada, perfecte, cap Consell Insular, d'acord amb aquesta llei, està obligat a acollir-se a cap gestió ordinària, és un pacte bilateral entre cada Consell Insular i el Govern, s'han de posar d'acord, si volen mitjans econòmics, mitjans materials, contraprestacions, que no volen, res de res, el Parlament no els ho imposarà en absolut, el Parlament no entén de gestió ordinària, el Parlament només tractarà de competències delegades i de competències que s'atribueixin com a pròpies, que hi ha Diputats que troben que tenir competències com a pròpies és poca cosa, ja ho veu, nosaltres creïem que era el màxim, creïem que era el màxim possible, donar com a pròpies, igual que la Llei de Bases de Règim Local, igual que les que l'Estat pugui donar als Consells Insulars per llei del Parlament, que les Corts Generals donar, igualar les competències que el Parlament els pogués atribuir de les que avui són del Govern. Nosaltres pensàvem que era el màxim, però hem fet curt, però ja dic, jo estic segur que una reflexió més detallada i article per article d'aquesta Llei, en Comissió i quan els mateixos Diputats hagin d'elaborar les seves esmenes que segurament els obligarà a rellegir, també, diverses vegades tots els articles i confrontar-los amb l'Estatut, crec que es podran aclarir moltes qüestions.

Per altra part, s'han retret aquí problemes de protocol, francament, si hi ha problemes de protocol, que es resolguin, si el Conseller ha d'anar davant o ha d'anar darrera del President del Consell Insular, que es resolgui, crec que no hem de menester perdre més temps.

Que la facultat reglamentària està establerta amb els mateixos termes que l'Estatut, la facultat reglamentària correspon al Govern llevat que per llei del Parlament es digui el contrari a cada cas concret, això és el

que diu la Proposició, serà a cada cas concret a les competències pròpies, no serà la competència reglamentària a les competències delegades, qui decidirà si una competència és pròpia o és delegada, el Parlament, sempre anam a parar allà mateix, sempre penjam la pella al mateix clau, som al mateix punt, el Parlament té la paraula per decidir si la potestat reglamentària normativa la tindran, per a una matèria concreta, els Consells Insulars o no.

El tema del finançament que s'hi ha passat damunt damunt, encara que se n'havia parlat molt prèviament. Jo crec que és dels temes més ben resoltos, en primer lloc, perquè es resol el greu problema dels serveis que no existeixen a totes les Illes i se'ls dona una solució complerta, primera instal·lació, a través de la prioritat obligada en el Govern als Pressuposts de la Comunitat, valoració d'un cost efectiu que no existeix perquè no hi ha servei, a través d'una ampliació del cost efectiu a unes poblacions que no el tenen, la solució està assegurada, hi ha uns factors de variació, efectivament, com hi ha la LOFCA, no sé si la LOFCA també és objecte de tantes decepcions per part dels Grups que no donen suport a aquesta Proposició, però la LOFCA és una llei que ha funcionat, que ha donat peu a poder negociar les qüestions econòmiques amb factors que ajudin a flexibilitzar la negociació. I el sistema definitiu, el sistema definitiu lògicament no es pot plantejar ara mateix, si es planteja ara mateix, com podem donar un sistema definitiu si no sabem quin és el conjunt final de competències que tindran els Consells Insulars, mentre no s'hagi sedimentat el procés, no es podrà donar una valoració global, i a partir d'aquest moment, permetre que els Consells Insulars prioritzin, sense cap caràcter finalista, aquelles competències que, d'acord amb la ideologia majoritària a cada Consell, responguin al seu programa, als seus compromisos electorals.

I, per últim, es parla, com a solució a tot aquest debat, de posposar la presa en consideració. De la mateixa manera que jo me n'alegrava que després d'una confrontació electoral hagin pogut mantenir una estabilitat molt àmplia respecte d'un projecte elaborat amb anterioritat, que puc dir que era la màxima il·lusió dels que hi van fer feina i van tenir ocasió a un debat, en aquest Parlament, de dir-ho, si era possible sostreure al debat electoral el tema dels Consells Insulars, i crec que passat el debat electoral podem assegurar avui que hem salvat el 100 % d'aquella feina, avui se'ns diu, per part del Grup Esquerra Nacionalista, que s'hauria de posposar la presa en consideració. El mes de març, el que en aquell moment que era Portaveu, el Sr. Serra, absent, ens deia que instava les forces polítiques, en ple mes de març, quan ja estàvem pràcticament dins les Eleccions, a aprovar per lectura única i urgent aquesta Proposició de Llei. Com estam? Quina és la situació? Jo no comprenc exactament què és el que s'ha trabuicat dins el Grup que abans era PSM-Esquerra Nacionalista i avui és PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca. Nosaltres ens mantenim al mateix punt, comprenc que és una llei que no pot aixecar excessius entusiasmes de tipus, no diré ja d'irredemptisme, perquè sembla que la cosa no li ha caigut massa bé, però de nacionalisme extremat insular, no pot aixecar massa entusiasmes, però és necessària per obrir un camí que no té límits. El codi de circulació no impedeix circular, Sr. Tuells, és segura una circulació segura, és segura una circulació segura, a posta la retxa enmig, perquè si no, els

enfrentaments frontals són molt greus i com se sap produeixen la majoria dels accidents mortals.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula el Sr. González i Ortea, per part del Grup Parlamentari AP-PL.

EL SR. GONZALEZ I ORTEA:

Sí, muy brevemente, por no ser reiterativo. Quería significar algunas cosas. Se ha hablado aquí, ha dicho el Portavoz del Grupo de Esquerra Nacionalista que había muchos detalles, pequeños detalles que revelaban un determinado espíritu de la Ley. Yo creo que precisamente esa es una de las razones básicas por las que hemos insistido tanto, y esta es una ley que proponemos muchos y en la que caben enmiendas. Yo creo que, efectivamente, hay bastantes detalles, en algunos no oculto que estoy de acuerdo con lo que ha dicho el Portavoz del Grupo de Esquerra Nacionalista, pueden corregirse. Esos detalles pueden corregirse y, de hecho, hay el camino, hoy no hacemos más que abrir un camino, una carretera, según la metáfora al uso, no hacemos más que abrir una carretera, un cauce, lo que se quiera, un camino para empezar a trabajar en este sentido. Y que hay que corregir cosas, pues las podemos corregir.

Respecto del tema que los Consells son los pilares básicos de nuestra Autonomía, se dijo por el Sr. Huguet, y yo creo que lo sostiene todo nuestro Grupo, y, sin duda, gran parte del resto de los Grupos. Son, efectivamente, pilares básicos, y que lo son, esta Ley no impide que lo sean, esta Ley no hace más que ponernos en el camino, insisto una vez más, de que los Consells Insulares sean esos pilares básicos.

No se recorta ninguna competencia, no hay nada que se suprima por esta Ley, hay la posibilidad, toda la posibilidad abierta de ejercer el máximo de generosidad posible, de acuerdo, precisamente, con los intereses de la Comunidad y de cada una de las Islas, insisto, el máximo de generosidad posible en cada una de las leyes de transferencia, no cabe, pues, decir, que esto, creo que tampoco cabe, pues, decir que esto es una Ley que vaya en contra de los Consells Insulares. Me parece, sinceramente, que esta es una Ley de y para los Consells Insulares.

Se ha dicho también dentro del tema del retraso de la toma en consideración que una de las cuestiones, quizá importantes sería la de que se rehuyó, en cierto modo, parece como si se rehuyera el tratamiento de esta Ley en los Consells Insulares, bueno, yo creo que todas las personas, para ser más concreto, creo que todas, menos dos, están aquí representadas, todos los miembros de los tres Consells Insulares, yo creo que todas las personas tienen voz y, por consiguiente, no acabo de ver qué relación tiene el hecho de que esto se trate en el Parlamento, que es el sitio donde, lógicamente, una Proposición de Ley debe presentarse, con el tratar de rehuir o de quitar voz a los Consells Insulares sobre el tema que precisamente les preocupa.

Bien, al tema de adhesión incondicional, a que el representante del CDS, ha hecho alusión, y el Portavoz del Grupo de Unió Mallorquina ha contestado, yo creo que la adhesión que nosotros pedíamos, era una adhesión precisamente todo lo contrario, una adhesión condicional, extraordinariamente condicional, puesto que, y vuelvo a insistir una vez más, y ya la última, todos

los Grupos que presentamos esto, esta Proposición, la presentamos condicionada y conscientes de que la Proposición era mejorable.

Nada más. Gracias, Sr. Presidente.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula, a continuació, el Sr. Joan López Casasnovas, pel Grup Parlamentari PSM-Entesa de l'Esquerra de Menorca.

EL SR. LÓPEZ I CASASNOVAS:

Gràcies, Sr. President. Sres. i Srs. Diputats. Procuraré entrar en les consideracions i agraesc que hagin estat ben concretes per part de cadascun dels Portaveus.

En primer lloc, i açò val per a tots, quan han dit que la Llei de Consells Insulars, la Proposició, vaja, era una filla borda de la Llei de Processos Autonòmics, senzillament no hem fet més que llegir la Llei de Processos Autonòmics, i veure concretament que l'article 5è estava incorporat textualment a l'article 25, si no m'equivoc, de la Proposició de Llei. L'article que parla concretament del control que hi haurà per a les competències delegades.

Quan hem parlat d'horitzontalitat, l'article 5 de la Llei de Processos Autonòmics diu textualment, «las transferencias o delegaciones se efectuarán siempre para la totalidad de las Diputaciones Provinciales comprendidas en el ámbito territorial de la respectiva Comunidad Autónoma». Jo voldria aclarir, perquè potser se m'ha entès malament, que nosaltres no hem dit que la Llei hagi de prohibir taxativament que es puguin fer transferències simultànies i a la vegada a tots els Consells Insulars, no ho hem dit, és més, nosaltres creim que és interessant que es faci, el que estam en contra que es prohibeixi, que no es faci, i cal, i en Comissió hi entrarem, a analitzar exemples concrets de situacions que es poden donar on hi hagi Consells Insulars més interessats que altres a assumir determinades matèries, funció executiva i gestió, evidentment, altra cosa no és possible.

Article 13, el que parla de la potestat reglamentària. Mirin, la Llei de Canàries permet als Cabildos Insulars fer reglamentació sobre les matèries transferides o delegades, però és que l'Estatut d'Autonomia no ho priva, ho han llegit bé? La potestad reglamentària correspon al Govern de les Illes Balears. Punt. Això no obstant, els Consells Insulars tendran potestat reglamentària organitzativa per a regular el propi funcionament. 4.—Els Consells Insulars tendran potestat reglamentària normativa només quan aquesta resulti d'habilitació per Llei de l'Estat o del mateix Parlament. I ara estam discutint una Llei del Parlament de les Illes Balears. I el que el Grup Entesa de l'Esquerra de Menorca-Partit Socialista de Mallorca demana és que la Proposició de Llei, que és una Llei del Parlament de les Illes Balears giri els termes, que ho pot fer, i, si no, que se'm digui el contrari, que se'm digui el contrari, i que allò que es pot fer, es faci, i que les Lleis concretes en què es facin les transferències, de funció executiva i de gestió, si alguna no cal per les raons que sigui, que la potestat reglamentària sigui en mans dels Consells Insulars, aleshores que quedi residualment al Govern de les Illes Balears, que podrà exercir perfectament la funció que li correspondria, una funció residual, subsidiària, una paraula molt important, subsidiària. Bé, article 13, en relació amb el 34.4 de l'Estatut.

La LOAPA, ja hem dit abans, no faltaria més, que la possibilitat d'encaixar l'Estatut d'Autonomia no es pogués fer a través d'una Legislació, com a mínim, paral·lela a la LOAPA, açò és Llei Orgànica de l'Estat, açò no ho és, ho era, LOAPA, després es va convertir, després de la sentència del Tribunal Constitucional, en Llei de Processos Autonòmics.

Planificació. La Llei no ho diu, Sr. Pascual, que la planificació hagi de fer-se conjuntament amb els Consells Insulars. La iniciativa legislativa, està molt bé, la pot tenir un Consell Insular, la pot tenir, i l'hauria d'exercir tal vegada més vegades, però pensi que la iniciativa legislativa, precisament, si llegeixen el que diu la Proposició de Llei i el que diu l'Estatut a l'article 26, resulta que en surt mínimament, però en surt, restringida, retallada pel que s'escriu a aquesta Llei. M'hauria agradat molt més, i jo anunciï que ho farem com a esmena, evidentment, de substitució, que es copiés textualment el que diu l'Estatut d'Autonomia quant a iniciativa legislativa del Consell, entre altres coses, no tendríem l'obligatorietat d'aprovar una llei, perdó, una iniciativa legislativa amb caràcter de majoria absoluta, ara no la tenim, la Proposició de Llei actual la marca.

Segonament, podem exercir iniciativa legislativa amb altres coses que no siguin presentar textos articulats, la podem exercir davant el Govern, i la Llei no ho diu, jo crec que són aspectes que es corregiran, perquè són de lògica, és necessari que es corregeixin, igual que alguns problemes que han sorgit en l'Exposició de Motius, supòs que per error mecanogràfic, cites incorrectes de la Constitució, etc.

Comissió Tècnica Interinsular. La qüestió és que nosaltres no qüestionam, fariem bo que ho qüestionésim, que els Consells Insulars no estiguin representats a la Comissió Tècnica Interinsular, ja hi estan, hi estan per l'Estatut, per la Disposició Transitòria, nosaltres el que deim és que no s'ha donat audiència al procés de debat d'aquesta Llei als Consells Insulars que en són directament afectats per l'articulat i l'esperit que es derivi d'aquest text legal. Mirin, el Ministre Maravall du la Llei de Reforma Educativa a debat al Claustre de Professors, la Llei de Bases de Règim Local provoca múltiples manifestacions dels Grups Polítics dins els Ajuntaments, a les Diputacions, arreu de l'Administració Local, i el Parlament de les Illes Balears, que fa una Llei de Consells Insulars, no emmarcarà una audiència prèvia als Consells Insulars? Em sembla, no és obligatori, evidentment, però em semblaria d'una sensibilitat democràtica interessant, com a mínim. I l'Estatut, en definitiva, la llei aquesta, no tapa en cap camí, jo ho reconesc, ho reconesc, perquè no pot tancar cap camí, perquè si els tapés en funció de l'Estatut, entraria en greu contradicció i ja es desqualificaria d'entrada. Però reconeguim que és una llei frustrant, que no és la llei que permetria obrir nous solcs de participació.

Em permetin dir, a la vegada, referent al tema de la gestió ordinària, que evidentment els Consells no estan obligats a assumir la gestió ordinària de cap tipus de matèria, si volen, ho fan, i ho fan bilateralment per acord entre Govern i Consell Insular, però em permetin dir que el text escrit d'aquest article deixa de tenir la funcionalitat que una gestió ordinària permetria, que és la de poder prendre resolucions immediates dins l'àmbit de l'illa respectiva en la gestió dels interessos propis, quan parlem d'interessos conjunts parlem d'altres temes i per a açò hi ha el Govern, per coordinar i per exercir les seves funcions.

La trampa de sempre és que no voler algun Consell assumir la gestió ordinària, ha propiciat, de fet, que altres Consells per afinitat política o per simple clientelisme polític aquí denunciats, i no per aquest Portaveu, encara que també per aquest Portaveu, s'hagin donat situacions de possible agravi comparatiu i greu.

Problemes de protocol, a aquest Diputat que li parla, no li interessin, l'única cosa que li interessa és que la representativitat que l'article 37 de l'Estatut dóna als Consells Insulars no quedi malmesa. I açò és la Llei de Consells Insulars que ho ha de regular, i al nostre entendre ho regula, però malament.

El tema del finançament, podran dir que està ben resolt, nosaltres ens remetem, evidentment, a la feina parlamentària, a la Comissió respectiva per anar analitzant cas per cas. Hi ha coses molt positives, i vostè, Sr. Triay les ha dit, les ha dit bé, però, em cregui també que el cost efectiu no pot quedar relativitzat per una sèrie de paràmetres tan alcatoris, tan impossibles de qualificació com el tema del coeficient d'esforç fiscal. Si la LOFCA ho preveu, la LOFCA ha estat copiada en aquest tema, i tal vegada, bé, la LOFCA mateixa, o vaja els que han negociat amb Madrid les qüestions de transferències i de finançament, saben perfectament que és molt difícil, que és pràcticament impossible tenir dades exactes, l'Institut Nacional d'Estadística, almanco, no les té, per poder quantificar aquestes coses. I ens hem de remetre a algun tipus de sistema arbitrari, però ens hi haurem de remetre, els paràmetres que vostès proposen aquí han de ser forçosament modificats en funció de la pràctica. I la població de fet, quan la calculam? El mes d'agost, per exemple, on l'illa de Mallorca i l'illa d'Eivissa té una determinada població i l'illa de Menorca una altra, per què no ens remeten a la població de dret que és el que el propi Ministeri d'Hisenda preveu i fa en matèria de finançament, quant fa els càlculs? Almanco, pel que jo he vist.

I, finalment, finalment i per acabar, quina por hi ha perquè aquesta llei quedi una estona, uns dies, que no passi d'un mes, si volen, però que deixin a l'ampli espectre de forces socials, polítiques i representatives de la societat de les Illes Balears perquè també puguin opinar. D'altra manera, estam reduint el Parlament a una caixa de ressonància portes endins, sense transcendència cap a fora. Nosaltres no som nacionalistes, no s'espantin, no som nacionalistes, som gent d'esquerra, i com a tal esquerra, defensam els nacionalismes oprimits, i, en conseqüència, hi haurà, hi haurà una situació de nacionalisme oprimit mentre no es trobin lleis justes, no qüestionam la Constitució, no qüestionam la LOAPA, no qüestionam, però qüestionam ara, en aquest moments una llei de Consells Insulars que serà, jo diria que si surt amb l'articulat actual, molt dolenta, molt dolenta per al futur projecte de construcció nacional de les Illes Balears contemplades dins l'àmbit nacionalitari que és el nostre.

EL SR. PRESIDENT:

Té la paraula ...

Per allusions.

No ha estat alludit, no ha estat alludit, és a dir, creim que si començam a obrir el torn per allusions quan no han estat alludits, no aniríem bé, em sap greu, però crec que no hi ha lloc.

Sí té la paraula el Portaveu del Grup CDS, el Sr. Tuells i Juan.

EL SR. TUELLS I JUAN:

Sr. Presidente, Sras. y Sres. Diputados. Muy brevemente. El Sr. Pascual, Portavoz de Unió Mallorquina, yo he encontrado en su contestación, en su segunda intervención, algunos puntos de coincidencia, y simplemente, no una discrepancia, sino quizás un lapsus, usted ha reconocido cortesmente que la adhesión se solicitó la primera vez, y que la incondicional fue la segunda vez, la suma de lo uno y lo otro nos da lo que hemos dicho. Pero es que yo me remito a las actas de la Junta de Portavoces. Dicho en un ejemplo muy sencillo, se nos dijo en el espíritu que no en la letra, esto son lentas, si quieres las tomas, y si no, las dejás.

Bien, yo entiendo que usted quiere y tiene su perfecto derecho y su completa obligación de desear lo mejor para Mallorca, y yo le deseo que tenga mucho éxito, yo deseo también lo mejor para Mallorca, como usted deseará también lo mejor para Menorca, para Ibiza y para Formentera. Todos unidos del brazo, entonces, desharemos lo mejor para Baleares.

Pero entienda, Sr. Pascual, que con esta Proposición los Consells de las Islas, las Islas en sí salen malparadas, recapacite.

Sr. Triay, usted ha dicho textualmente, si no me he equivocado en la nota que he tomado, que la primera intención o el propósito básico o uno de los propósitos de la Proposición de Ley era —comillas— resolver aspectos confusos y ambivalentes del Estatuto, resolver aspectos confusos y ambivalentes del Estatuto, la confusión no se ha resuelto, creo que se ha acrecentado, en lo de aspectos ambivalentes estamos de acuerdo, se ha resuelto o se pretende resolver, pero en perjuicio de los Consells Insulares, porque me remito al artículo 39 del Estatuto de Autonomía, que es cuestión capital y donde se dice facultad de asumir competencias asumibles de acuerdo con la Constitución, además, de acuerdo con la práctica de la normativa de entonces en vigor, en el binomio Estado-Comunidades Autónomas, la facultad de asumir se convierte en una potestad de atribuir, y lo que para los Consells Insulares, de acuerdo con el Estatuto, es un derecho nacido y concedido por el Estatuto, con carácter necesario e incluso irrevocable, se convierte simplemente en una situación de precariedad, de ahí el ejemplo, cuando usted hablaba del código de circulación, yo recuerdo un chiste de Mingote, que quizás recordarán muchos de ustedes, que había un consistorio reunido que estaban francamente preocupados, y uno dice, el pie del chiste, ya tenemos los signos de circulación de prohibición, y ahora, ¿dónde los colocamos? Usted se los endosa a los Consells, usted dice que están en el mismo sitio, que habían estado siempre, nosotros también, nosotros mantenemos, hemos mantenido, antes del Parlamento y ahora en el Parlamento, una vocación insularista. Si esta no es la postura de otros, cada cual está en el derecho de reflexionar y de rectificar si lo cree conveniente, porque el rectificar honestamente es de hombres sabios.

En cuanto a la cuestión de protocolo, yo diré que noto a faltar, noto a faltar, en el contenido de la ley, un capítulo, unos apartados en los que se hable expresamente de las relaciones de los Consells Insulares con las demás instituciones de la Comunidad Autónoma, a saber el Presidente, el Gobierno, el Parlamento y los demás Consells. Se hace una simple referencia genérica que obra en la Ley Básica de Régimen Local, pero sería interesante, a mi juicio, que pudiera incorporarse un

Título, un Capítulo, que tratase precisamente de las relaciones entre las distintas instituciones de la Comunidad Autónoma, porque lo que nos queda, a la postre, es una ley de mínimos, una ley de mínimos hecha sin los Consells, repito, y en contra de los Consells, y que se ha marcado ese límite mínimo para no incurrir en fraude o en infracción de Constitución y del propio Estatuto.

En cuanto al Portavoz de AP-PL, como se ha remitido a las manifestaciones hechas por el Sr. Pascual, me va a permitir que simplemente yo me remita a lo que he dicho antes.

Nada más.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat, idò, el debat, on hi ha hagut oportunitat que tothom expressàs el seu punt de vista, passam a

la votació. Aleshores jo deman a les Sres. i als Srs. Diputats que votin a favor de la presa en consideració que es posin drets, per favor.

Moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que votin en contra de la presa en consideració, es posin drets, per favor.

Moltes gràcies.

Sres. i Srs. Diputats que s'abstenguin, es posin drets per favor.

El resultat de la votació és: vots a favor, 50; vots en contra, 8; no hi ha abstencions, en conseqüència, s'ha pres en consideració la Proposició de Llei núm. 778/87, relativa als Consells Insulars.

Sres. i Srs. Diputats, moltes gràcies. S'aixeca la Sessió.

